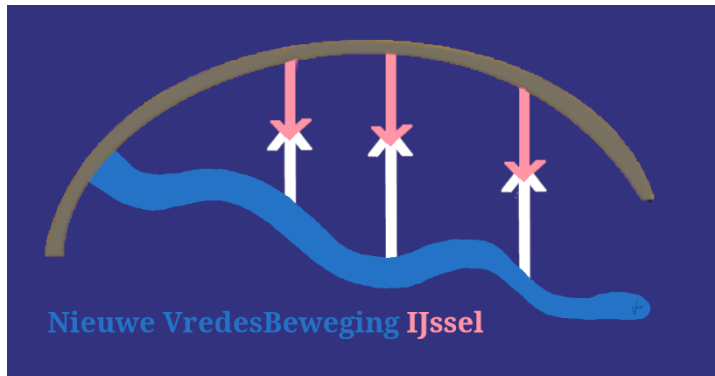

Nieuwsbrief 5 Nieuwe Vredesbeweging IJssel

Intro

Deze Nieuwsbrief is gericht aan wie de doelen van de Nieuwe Vredesbeweging onderschrijven en die wonen tussen Deventer en Dieren.

De Nieuwsbrief informeert over activiteiten en acties rondom vrede, en over ideeën en bronnen. Hopelijk ondersteunt de Nieuwsbrief verbinding, hoop en inspiratie.

Reacties worden op prijs gesteld.

De Nieuwe Vredesbeweging

De Nieuwe Vredesbeweging (NVB) is opgericht in 2024, vanuit het sterke gevoel dat onze politici en media het belang van diplomatie en de-escalatie onderschatten en in plaats daarvan gemakkelijk meegaan in het scheppen van vijandsbeelden en het verhogen van militaire uitgaven.

De NVB is een samenwerkingsverband van groepen, verenigingen, stichtingen en personen. Door samen te werken vergroten we onze zichtbaarheid en hoorbaarheid

Colofon

Redactie: Maurits in 't Veld en Bart Keer

Contact: NVBIJssel@nieuwevredesbeweging.nl

Deze nieuwsbrief verschijnt ongeveer tweemaandelijks.

Stelt u het niet op prijs de nieuwsbrief te ontvangen, laat dit dan weten via bovengenoemd mailadres.

Redactioneel

Hierbij onze vijfde nieuwsbrief, die inmiddels naar 110 adressen gaat. We hebben een actief jaar achter de rug, met vredescafés over de dienstplicht, het vredeskompas van Nina Koevoets, Palestina en Oekraïne, het maandelijks voorlezen van het Zutphens vredesmanifest, deelname aan de Palestina protesten bij het station en Zutphense vredesweek. We bekeken en bespraken vanaf april

2025 drie films: *Home Game*, *Where olive trees weep* en *Russians at war*.

Daarnaast zijn er diverse lokale en regionale contacten gelegd. Zo kregen we een mooi bericht van de voorzitter van [vrouwen voor duurzame vrede](#) uit Zwolle. Als regiokring IJssel komen we maandelijks bijelkaar met een kerngroep van negen mensen. We zijn onderdeel van de landelijke Nieuwe Vredesbeweging, en het is mooi om hier te vermelden dat er steeds meer nieuwe regiokringen zijn bijgekomen, zoals in Den Haag, Leiden, Friesland, Nijmegen en Utrecht. Er is geregeld overleg tussen de regiokringen. Wat we allen delen is de overtuiging dat het toewerken naar duurzame vrede cruciaal is, en niet gaat langs de weg van militarisering en bewapening, maar via de-escalatie, dialoog en het besef dat veiligheid *inclusief* is.

Deze overtuiging is als een ster die ons leidt in donkere tijden, waarbij op dit moment de volgende zaken opvallen in de internationale verhoudingen:

- over Oekraïne wordt op hoog niveau druk onderhandeld;
- de Nederlandse overheid voert de oorlogskoorts en oorlogsbereidheid;
- over Gaza en Palestina is het bijna stil geworden;
- de burgeroorlog en moordpartijen in Soedan lijken een natuurramp te zijn en onze indirecte betrokkenheid is geen politiek thema.

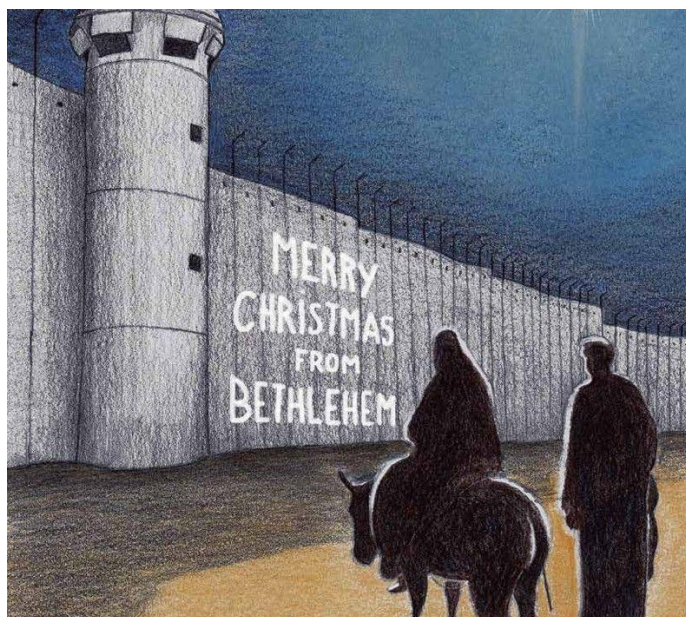
Daarover is een dialoog snel lastig omdat er concurrerende perspectieven bestaan. Wie een ander perspectief (of narratief: verhaal) heeft, en dus niet ziet wat jij ziet, lijkt dan al snel 'naïef' of dom: die karakterisering is misschien fijn om eruit te gooien, maar slaat op jezelf terug - want jij gelooft kennelijk heilig in je eigen perspectief. Waarom eigenlijk?

In het stuk [Een open denkraam als vredeswerk](#) werkt Maurits in 't Veld deze gedachte verder uit.

Bart Keer gaat dieper in op twee van deze concurrerende perspectieven in het stuk [Oorlogseconomie of vredeseconomie?](#) Daarbij is de centrale vraag wat echt tot duurzame vrede leidt in 'het huishouden van onze samenleving' en de internationale verhoudingen.

En verder in deze nieuwsbrief

- [Komende activiteiten](#)
- [Werkgroep Vredebouwers](#), start in januari, er is nog plek!
- [Terugblik vredescafé 2 december](#): film en gesprek in de Openbare Bibliotheek
- [Vredeslied](#) met bijzondere geschiedenis, door Antoinette Wibbelink
- Update landelijke [werkgroep vredeseducatie](#)
- [Peace Walk](#) in Amsterdam, een verslag
- [Achtergrondinformatie](#), met linkjes naar een interview met Willem de Haan, vredesactivist, en met Elad Nehorai, over de extremist in jezelf...

[beeld: fragment van een tekening van Feiko Wouda op de voorkant van het tijdschrift Mondig van de Doopsgezinden]

Activiteiten regio IJssel

25 december en 1 januari: **Gaza-protest Zutphen**

Ook op 1^e kerstdag en op nieuwjaarsdag is wordt er om 18.00 uur weer op pannen en deksels geslagen voor het station in Zutphen. Dit uit protest tegen de Nederlandse steun aan de voortgaande vernietiging van Palestijns leven in Gaza en op de westelijke oever van de Jordaan. Na afloop is er 2 minuten stilte om stil te staan bij alle slachtoffers. Iedereen die zich hierbij wil aansluiten is welkom.

31 december: **wereldvrede-meditatie Zutphen**

Tussen 12:00 en 13:00 in het Middenhuis (Leesten, Zutphen)

Klik [hier](#) voor meer informatie

5 februari, 5 maart, 7 mei **Vredescafé Zutphen**

Inloop 19:45, start 20:00 – 22:00

Ubuntuzaal, Noorderhavenstraat 13, vlakbij station Zutphen

Graag opgeven via NVBijssel@nieuwevredesbeweging.nl

Voor deze vredescafés is de voorbereiding bezig en zijn er diverse thema's en contacten met mogelijke sprekers, zoals:

- Werken aan een vredeseconomie, geïnspireerd op de ideeën van Kees Klomp
- Werken aan vrede in jezelf
- Acties rond de gemeenteraadsverkiezingen en met betrekking tot uitbreiding defensie terreinen

In januari volgt een definitief programma!

2 april **Vredescafé Zutphen 'paas editie'**

'Van een cultuur van geweld en vernietiging naar een cultuur van vrede en nieuwe samenwerking'

Oproep: wie levert een korte bijdrage over duurzame vrede? Dat mag in de vorm van muziek, poëzie, dans, proza, performance of anders en in 5 minuten.

We streven naar maximaal 8 bijdragen en verder mooie gesprekken!

Bij elk vredescafé vanaf 19:15 uur: *Brieven schrijven voor Palestina*.

We schrijven brieven aan bedrijven uit bezorgdheid over hun verwevenheid met de Israëlische staat. Er zijn voorbeeldbrieven beschikbaar. Welkom!

Vanaf januari '26: *Werkgroep vredesbouwers*

Samen oefenen van vaardigheden die geweldloze verandering in onze levens en de wereld mogelijk maken. Vanuit het vredeskompas en een methode van Veronika Pelicaric en Nina Koevoets. Vrijdagochtenden, Zutphen. Zie verderop in deze nieuwsbrief. Meer informatie en opgeven via NVBijssel@nieuwevredesbeweging.nl

Tenzij anders vermeld geldt voor de vredescafé 's een vrijwillige bijdrage

Verslag vredescafé 2 december

De gelaagde werkelijkheid en de (on)menselijkheid van de oorlog om Oekraïne.

Met fijne medewerking van de Openbare Bibliotheek Zutphen konden wij een bijzondere avond organiseren.

Met zo'n dertig mensen bekeken we 40 minuten aan fragmenten van de documentaire *Russians at War* van Anastasia Trofimova. Zij verbleef 7 maanden aan de Russische kant van het front -zonder toestemming van de Russische overheid- en filmde alles. Het bleef even stil, na het zien van de beelden die de uitzichtloosheid, chaos, onduidelijke motivatie van de mannen en vrouwen aan het front, vernietiging van mensenlevens en diep verdriet lieten zien.

In het nagesprek bleken vrijwel alle aanwezigen het erover eens dat dit een uitgesproken anti-oorlogsfilm is, en zeker geen ('Kremlin') propaganda. Daar waren twee Oekraïense dames, die op de avond waren afgekomen, niet mee akkoord. Er ontstond een boeiend gesprek hierover, in een kleinere groep en plenair, waarbij eens te meer bleek hoe oorlog verhardt. We wisselden uit hoe het bijna onmogelijk is enige empathie op te brengen voor diegenen die jou aanvallen; alleen al het kijken naar beelden van soldaten die Russisch spreken bleek -begrijpelijkerwijs- voor de Oekraïense dames een beproeving.

Hun komst gaf de avond meer lading en diepgang; juist het gesprek vanuit verschillende perspectieven is zo belangrijk. Het is het echte werk richting duurzame vrede!

Met elkaar konden we constateren dat de slachtoffers van deze rampzalige oorlog in de eerste plaats de Oekraïners zijn, maar ook de Russen, en zelfs Europa.

En dat de wapenindustrie en de VS hier de enige winnaars zijn.

In de inleiding op de documentaire konden we een beknopt overzicht geven van de voorgeschiedenis. Van de hoopvolle tijd na 1989, en de beloften die door het Westen aan Gorbatsjov werden gedaan dat de NAVO niet naar het oosten zou uitbreiden, via verharding en escalatie naar de rampzalige inval van Rusland in Oekraïne in 2022.

Hier een beknopt overzicht van deze ontwikkeling, en onderaan een link naar een gedetailleerd overzicht van begin jaren '90 voor wie zich nog meer wil verdiepen:

- 1989 Val van de muur, opheffen **Warschaupact**
Gorbatsjov: 'Een Europees Huis' / gezamenlijke veiligheidsarchitectuur
- 1990 James Baker: 'Not one inch' m.b.t. uitbreiding **NAVO** naar het oosten
- 1991 Uiteenvallen **Sovjet-Unie**; o.a. Oekraïne zelfstandig
- 2004 Bush jr.: uitbreiding **NAVO** met 7 Midden- en Oost Europese staten
- 2008 **NAVO** verwelkomt aspiraties Oekraïne en Georgië. Poetin: rode lijn
- 2013 Parlement Oekraïne wil associatieverdrag met **EU** opschorten:
pro westerse opstanden
- 2014 Euro Maidan en coup:
gewelddadige verdrijving Oekraïense president Janoekovitsj
Rusland bezet de Krim, pro-Russische opstand in Donbass-regio
- 2015 Minsk-II akkoord (Fa/Dld/Rus/Oek): autonomie Donbass.
VS: no deal; heroveren!
- 2022 3 feb: Poetin eist van Westen dat Oekraïne geen lid **NAVO** wordt
24 feb: invasie Rusland in Oekraïne
15 apr: Bijna vredesakkoord Istanbul.
Westen (Boris Johnson) zegt: nee Zelenski, doorvechten!
- 2024 Russians at War, Anastasia Trofimova
- 2026 Gepland: installatie nieuwe hypersonische wapens VS in Europa

[Link naar een uitgebreid overzicht van alle beloften door Westerse politieke leiders](#)
die begin jaren '90 zijn gedaan aan de Sovjet-Unie/ Gorbatsjov m.b.t. het niet
oostwaarts uitbreiden van de NAVO

- Aanrader is om de hele film zelf voor \$5,- te [bekijken](#).

- Informatief is ook een [interview](#) dat Jakob de Jonge had met Anastasia Trofimova voor *Peace Today*.

Werkgroep & Leergang Vredesbouwers start in januari

De Nieuwe Vredes Beweging IJssel organiseert in het nieuwe jaar een Leergang & Werkgroep Vredesbouwers. Ruth in 't Veld (docent ROC) en Bart Keer (docent VO) zijn de initiatiefnemers van dit initiatief, dat op 9 januari van start gaat in het Ubuntuhuis, Noorderhavenstraat 13 in Zutphen. De ochtenden duren zo'n 2,5 tot 3 uur.

Ruth in 't Veld: "We werken met het boek "Het Vredeskompas" van Nina Koevoets. Zij beschrijft heel helder de vier gebieden van vrede, vrede in jezelf, met elkaar, in de maatschappij en met de aarde. Het programma bestaat uit 3 blokken of trimesters: de eerste 6 bijeenkomsten verkennen we de kracht van geweldloosheid en de logica daarachter, dan 5 bijeenkomsten over geweldloosheid in de praktijk en de laatste 4 bijeenkomsten gaan over planning en strategie van geweldloze acties. Het zijn 15 bijeenkomsten, de laatste op 3 juli.

Bart Keer: "Nina Koevoets heeft samen met Veronica Pelicaric jarenlang trainingen "Engaging Non Violence" gegeven. Die leergang gebruiken we als leidraad bij de begeleiding van de bijeenkomsten. De leergang is praktijk- en ervaringsgericht. Om uit de polarisatie te komen, willen we ons scholen in het verbindend omgaan met mensen met een andere mening, – in onze houding en in de taal, die we gebruiken. De derde begeleider is Antoinette Wibbelink-Oosterwijk (trainer en coach Verbindend (en geweldloos) Communiceren. "Wij drieën zijn evengoed lerend en werkgroepsleden, we ontvangen geen vergoeding voor onze begeleiding. De onkosten worden gezamenlijk gedragen en hangen dus af van het aantal deelnemers."

Meer informatie: nvbijssel@nieuwevredesbeweging.nl of bel naar 06-33164602. Aanmelden vóór 1 januari 2026. Er is nog plek!

Leergang & werkgroep Vredebouwers

Samen vaardigheden ontwikkelen om geweldloos aan duurzame vrede te bouwen in ons eigen leven en in de wereld.

Start: 9 -1-2026, 15 vrijdagochtenden

Data: 9, 16 en 23 januari, 6 en 27 februari, 6, 20 en 27 maart, 10, 17 en 24 april, 29 mei, 5 en 19 juni en 3 juli. Steeds van 9 tot 12.00 u.

Locatie: Ubuntuhuis, Noorderhavenstraat 13, 7202DD, Zutphen.

Begeleiding: 3 kerngroepleden van de NVB IJssel: Bart Keer (docent VO), Antoinette Wibbelink-Oosterwijk (trainer Verbindend Communic.) + Ruth in 't Veld (docent ROC).

Zij zijn tevens mede- leerders en werkgroepsleden.

Zie: <https://nieuwevredesbeweging.nl/project/ijssel/>

Mail: nvbijssel@nieuwevredesbeweging.nl

of bel 06-33164602 voor meer informatie en aanmelding.

Oorlogseconomie of vredeseconomie?

Door Bart Keer

We staan op een kruispunt; richten we het *huishouden van onze samenleving* in op oorlog of op vrede? Deze vraag hangt direct samen met hoe we naar onszelf, onze medemens en de wereld kijken. Kiezen we voor een doordenderende kapitalistische *concurrentieslag*? Kiezen we voor winst-gedreven *wapenwedloop*, verwaarlozing van diplomatie en verschaning achter dronemuren tot het schieten begint? Dan kiezen we voor verdere afbraak van publieke voorzieningen, natuur en gezondheid. En dan kiezen we voor toenemende ongelijkheid, escalatie, oorlog en trauma. Het *samen beheren* van publieke middelen en een gedeelde veiligheidsarchitectuur biedt daarentegen wél perspectief op duurzame vrede. Diverse denkers en onderzoeken onderbouwen dit.

Egoïsme en het geheel

Een onderzoek door Carnegie Mellon University liet AI-modellen een 'Public Goods

Game' spelen (Andrei Stiru, Trouw, 15 november 2025). Des te geavanceerder de AI-modellen waren en hoe groter hun beredeneerfunctie, hoe minder punten ze in de algemene pot stopten. *Laat anderen dat maar doen, dan profiteren wij dubbel*, leek de redenatie. Vervolgens bleek dat een spelgroep met 'naïeve' AI-modellen uiteindelijk als geheel rijker werd, terwijl een groep 'slimme' modellen, die alles voor zichzelf hielden, op een heel magere eindstand uitkwam.

Dit onderzoek lijkt de *sociale hoofdwet* te onderstrepen die Rudolf Steiner, grondlegger van de antroposofie, in 1905 formuleerde: *Het welzijn van een geheel van samenwerkende mensen is des te groter, naarmate de enkeling minder aanspraak maakt op het resultaat van zijn prestaties, dat wil zeggen naarmate hij meer daarvan aan zijn medewerkers (lees andere werkenden) afstaat en naarmate meer van zijn behoeften niet uit eigen prestaties, maar uit de prestaties van de anderen worden bevredigd.*

Roofkapitalisme of samen beheren

Irene van Staveren, hoogleraar economie aan de Erasmus Universiteit, sloeg onlangs alarm over de decennialange uitlevering van publieke diensten aan kapitalistische ondernemingen. Deze zijn per definitie gericht op groeien, concurrenten voorblijven en overleven. Winstmaximalisatie voor de aandeelhouders is het hoofddoel, overnamebonussen zijn de kers op de taart (Trouw, 6 december 2025). Schrikbarend is de aanstaande overname van Solvinity, het bedrijf dat *DigiD* en *Mijnoverheid.nl* runt, door de roofkapitalisten van Kyndryl uit de VS.

Kees Klomp stelt dat we kapitalisme onterecht als natuurwet zijn gaan ervaren, terwijl het leven op aarde juist op basis van wederzijdse afhankelijkheid georganiseerd is. Het is een kerngedachte in zijn boek *Ecoliberalisme* (2025): alle levensvormen werken in vrijheid samen aan het accommoderen van elkaars levenskwaliteit. Eerder muntte hij de term *commonisme*; in de praktijk van 'the commons' maakt bezitten plaats voor het samen beheren, lokaal en democratisch georganiseerd.

Recept voor duurzame vrede

Klomp levert hiermee een recept voor een vredeseconomie, als hoopvol alternatief voor verder afglijden in kapitalistische roofzucht, waarbij geld en macht in handen komt van een steeds kleinere elite. Bestaanszekerheid en veiligheid hangen samen en zijn *inclusief*. Zolang de ander of 'de vijand' zich niet veilig voelt en in zijn bestaan bedreigd, komt er geen duurzame vrede, maar volgt verharding, angst en geweld. Onder anderen oud topdiplomaat van de VS Jeffrey Sachs stelt dat de veiligheid van Rusland sinds de jaren '90 door VS en NAVO met voeten is getreden; 'kapitalistische overnames' van landen volgden elkaar op tot aan de Russische grens. Uiteraard is dit absoluut geen alibi voor de Russische agressie, maar één van de motieven.

Michail Gorbatsjov, ontbinder van het Warschaupact, pleitte ooit voor een *Europees Huis*. Het *samen* met Rusland en Oekraïne *beheren* van de grote ecologische, sociale en veiligheidsproblematieken van ons continent lijkt de enige weg naar duurzame vrede. Naïef? Een beetje naïviteit kan geen kwaad, weten we uit het door AI-modellen gespeelde economiespel. Sterker, het brengt ons als mensheid verder.

Vredeslied met bijzondere geschiedenis

Door Antoinette Wibbelink

Refrein **“Prayer of the mothers.” Yael Deckelbaum**

From the north to the south

From the west to the east

Hear the prayer of the mothers (1) /fathers (2)/people (3)

Bring them peace, bring them peace.

Zie de [clip](#)

Dit lied is ontstaan uit een samenwerking tussen singer-songwriter Yael Deckelbaum en een groep moedige vrouwen die aan het hoofd staan van de beweging “Women Wage Peace”. De beweging ontstond in de zomer van 2014 tijdens de escalatie van het geweld tussen Israël en de Palestijnen en de militaire operatie “Tzuk Eitan”. Op 4 oktober 2016 begonnen Joodse en Arabische vrouwen met het gezamenlijke project “March of Hope”. Duizenden vrouwen marcheerden van het noorden van Israël naar Jeruzalem om op te roepen tot vrede. Deze oproep bereikte zijn hoogtepunt op 19 oktober, toen minstens 4.000 vrouwen, waarvan de helft Palestijns en de helft Israëliësch, in Qasr el Yahud (aan de noordelijke Dode Zee) samen baden voor vrede. Diezelfde avond protesteerden 15.000 vrouwen voor het huis van de premier in Jeruzalem. De marsen werden bijgewoond door Nobelprijswinnares Leymah Gbowee, die in 2003 een einde maakte aan de Tweede Liberiaanse Burgeroorlog door de gezamenlijke kracht van vrouwen. In het lied combineerde Yael Deckelbaum een opname van Leymah, afkomstig uit een YouTube-video waarin ze haar zegeningen uitsprak over de beweging.

Leymah Gbowee, Liberia.

Zij maakte in 2003 samen met andere vrouwen een einde aan de tweede Liberiaanse burgeroorlog. Zij kreeg daarvoor in 2009 de Nobelprijs voor de vrede. Toen ze 17 was in 1989 begon deze burgeroorlog en haar familie moest vluchten uit Monrovia, de hoofdstad. Ze vluchtten van het ene vluchtelingenkamp naar het andere.

Ze maakte verschrikkelijke dingen mee, massa verkrachtingen, vrouwen, die door de warlords gedwongen werden tot seksslavin of soldaat en kinderen, die soldaat moesten worden.

In de late jaren '90 sloot ze zich aan bij the Women Peace Movement en vanaf 2002 (30 jaar oud) nam ze een actieve leiderschapsrol op zich. Ze stichtte en co-leidde het

“Women of Liberia Mass Action for Peace Movement” en ze organiseerden vele vredelievende en waardige sit-ins en marsen in Monrovia, waarbij vrouwen van verschillende etnische, religieuze en politieke groeperingen zich verenigden voor vrede.

Hun aanhoudende acties leidden tot internationale druk om te onderhandelen en een einde te maken aan de oorlog. Zij eisten ook dat vrouwen aan de onderhandelings-tafels mee zouden praten en dat gebeurde bij de vredesonderhandelingen, die leidden tot het vredesverdrag van Accra in 2003. Dat was een wereldprimeur!

Ondanks alle ontberingen bleef ze studeren, een paar jaar na de oorlog werd ze trauma counselor.

Later richtte zij de GBOWEE Peace Foundation op, die beurzen geeft aan vrouwen om leiderschapstrainingen te volgen. Ze leiden toekomstige vredeestichters op die streven naar lange termijn vrede en verzoening in West-Afrika, met speciale aandacht voor wat er met vrouwen en kinderen gebeurt in oorlogstijd.

Ze zit in het *Global Network of Peace Builders* en in het *Advisory board on Mediation* van de Verenigde Naties. Ze schreef haar memoires, met de titel “Mighty be our powers”

Ze heeft haar eigen trauma's kunnen omzetten naar een oproep voor wereldwijde rechtvaardigheid, vrede en eenheid. De vrouwen van Liberia laten ons zien wat er mogelijk is door aanhoudende vredelievende protestacties.

(Ze kreeg de Nobelprijs samen met Ellen Johnson Sirleaf en Toako Carmen.)

Onderwijs als voorbereiding op vrede

Docenten die verbonden zijn aan de Nieuwe Vredesbeweging schreven een open brief aan PO, VO, MBO, HBO en WO.

Lezen en ondertekenen van de brief:

<https://zwemnietindeoorlogsfuik.nl/>

Op deze site stellen we meer informatie beschikbaar met betrekking tot de werving door defensie, ook in de ons omringende landen. Zo is er een indrukwekkende brief van een Belgische vader aan de minister van defensie daar, en waren er op 5 december grootschalige scholierenprotesten in Duitsland tegen de nieuwe wet op de dienstplicht die daar is aangenomen.

De educatiekring van de Nieuwe Vredesbeweging heeft verder contacten met Italiaanse en Kroatische vredesgroepen, en ook een nieuwe [LinkedIn-pagina](#) opgezet met inmiddels veel volgers:

Ivana Balen van regiokring Leiden, en Bart Keer vanuit regio IJssel zijn hier de trekkers. Beiden zijn docent in het VO.

- Tegen werving door defensie onder jongeren
- Voor vredeseducatie
- Tegen vijanddenken en bewapening
- Voor de-escalatie en dialoog
- Tegen militarisering van de samenleving
- Voor veiligheid voor *iedereen*

Meer informatie en meedenken?

educatie@nieuwevredesbeweging.nl

Een open denkraam als vredeswerk

Door Maurits in 't Veld

Vrede is iets in onszelf, iets tussen mensen, iets in een samenleving en tussen staten en als laatste iets tussen mens en de levende aarde. Die vier dimensies onderscheidt Nina Koevoets in haar 'vredeskompas'.

De derde dimensie omvat de internationale verhoudingen. Daarover is een dialoog snel lastig omdat er concurrerende perspectieven bestaan. Wie een ander perspectief (of narratief: verhaal) heeft, en dus niet ziet wat jij ziet, lijkt dan al snel 'naïef' of dom: die karakterisering is misschien fijn om eruit te gooien, maar slaat op jezelf terug - want jij gelooft kennelijk heilig in je eigen perspectief.

Waarom eigenlijk?

In die internationale verhoudingen valt momenteel op:

- over Oekraïne wordt op hoog niveau druk onderhandeld;
- de Nederlandse overheid voert de oorlogskoorts en oorlogsbereidheid;
- over Gaza en Palestina is het bijna stil geworden;
- de burgeroorlog en moordpartijen in Soedan lijken een natuurramp te zijn en onze indirecte betrokkenheid is geen politiek thema.

Veel mensen gaan ervan uit dat 'wij' (Nederland / de NAVO) staan voor vrede.

Daaruit volgt dat Poetin wel moet liegen als hij zegt dat Rusland zich bedreigd voelt door de NAVO. Want wie voelt zich nou bedreigd door een defensie-genootschap?

Als ik me dat niet kan voorstellen, blijft Poetins oorlog een uiting van puur imperialisme.

Maar als het waar is dat vrede alleen kan groeien uit gerechtigheid, en gerechtigheid tot afwegen noopt - niet voor niets draagt Vrouwe Justitia een weegschaal - dan hebben we werk te doen. Onderzoekswerk, aan de hand van vragen als de volgende. Wat doet de NAVO en hoe sterk is hij? Welke waarden verdedigt de NAVO precies? Hoe effectief is dat geweest? Waarom komt de EU in actie over het vermoorden van burgers in Oekraïne en wordt zij stil en passief wanneer het in Palestina en Soedan gebeurt? Hoe eerlijk en effectief zijn economische sancties? Wat zijn mensenrechten ook al weer?

Wie onbevangen de geschiedenis van de laatste 35 jaar onderzoekt, kan ontdekken dat de NAVO geen onschuldige partij is en de EU (nog) geen waarden-gemeenschap. De principeloosheid, ja onbeschaamde onwaardigheid, van het regime-Trump is dan ineens minder vreemd dan we nu misschien nog denken. Het is waar dat de internationale politiek zich verregaand aan onze invloed onttrekt. Toch heeft het zin om de situatie te willen doorgronden, al was het maar omdat we ons niet kunnen onttrekken aan de gevolgen van wat zich daar afspeelt: de confrontaties en dreigingen, het graaien en het schieten, het vernederen en uitbuiten.

Het minste dat we kunnen doen is eerlijk kijken, ons eigen narratief blootstellen aan kritiek en de mogelijkheid toestaan dat wij niet bij de good guys horen. Dat hoort bij vredeswerk: je eigen perspectief ter discussie te stellen en kennis te nemen van dat van de anderen. Vanuit het tot bescheidenheid nopende besef dat 'de' waarheid niet bestaat, tenminste niet als iets dat je in woorden kunt vatten. Maar er is altijd een reality-check mogelijk, en een 'hoofd- en hart check', qua logica en moraliteit. Alleen vergt dat een open denkraam, een benieuwdheid naar of je het wel goed ziet: durven te kijken buiten je eigen perspectief. Dat op zijn beurt vergt moed. Vredeswerk vraagt moed.

The best way to find peace is walking it.

Below you find a video registration of the peace walk at 14th december, Amsterdam. Most of it is in Dutch, If you like some good vibes though, check it out :

<https://www.youtube.com/watch?v=xloQG9DdziU>

Achtergrondinformatie

Willem de Haan, vredesactivist
en schrijver van het boek *Vrede als Daad*, werd [geïnterviewd door Left Laser](#)

‘Om haat te bestrijden moet je de extremist in jezelf onder ogen zien.’
[Interview met Elad Nehorai](#) door Rinke Verkerk in *de Correspondent*

Volg ons

